

Етнографічний музей-світлиця «Берегиня»

Статус музею етнографічний музей-світлиця «Берегиня» отримав 2008 року. Керує музеєм Мальонкіна Ірина Олексіївна, учитель української мови та літератури, спеціаліст вищої категорії, «Старший учитель». Також працюють учні-екскурсоводи, є пошукова група юних етнографів, що складається з учнів 7-В класу.

Фонд музею налічує близько 300 експонатів, але історико-краєзнавча, пошукова, дослідницька робота учнівського та педагогічного колективу продовжується.

Щоб по-справжньому пізнати свій народ, необхідно вивчати його історію, мову, культуру. І не тільки культуру, створену талановитими архітекторами, художниками, музикантами, письменниками, але й ту, яка впродовж багатьох століть творилася і плекалася в народному середовищі.

З цією метою у школі засновано етнографічний музей-світлицю «Берегиня» на базі народознавчих, краєзнавчих та етнографічних джерел, зібраних з різних куточків нашої України. Етнографічний музей для вчителів і учнів є осередком освіти і виховання, який сприяє формуванню у молодого покоління національної свідомості, любові до рідної землі, свого народу, забезпеченню духовної єдності поколінь. Тут проводяться заняття з краєзнавства, народознавства, показові виховні години: «Нашому роду нема переводу», «Моя земля – земля моїх батьків», «З хлібом і пісня миліша, і хата тепліша», «Український рушник – символ праці і краси», «Калино чарівна, калино барвиста», «Українські вечорниці», «Зі скринь бабусь», тут зустрічають гостей і проводяться екскурсії.

Із створенням музею значно зросли зацікавленість учнів історичним минулим, звичаями, обрядами, побутом українського народу, інтерес до вивчення окремих сторінок життя і діяльності славних земляків: героїв національно-визвольних війн, письменників, діячів науки та культури. І це не дивно, адже головна наша мета – зберегти пам'ять про покоління, оскільки не знаючи минулого, не можна будувати майбутнє. Зайшовши до музею, ніби опиняєшся у рідній серцю українській хаті: мальована піч, скриня, дерев'яна колиска, мисник, лави, ослін, жердка для одягу, божниця.

У традиціях української хати ми бачимо прояв творчої наснаги народу, його досвіду, знань і художнього смаку. Наприклад, рушники з вишитими зображеннями голубів, півнів, хрестиків, ромбів були своєрідними оберегами, що захищали людину від злих сил. Вагоме значення мала й кольорова символіка: червоний – любов, жага, світло; чорний – смуток, нещастя, горе; зелений – весна, оновлення, життя. Також у музеї представлені різноманітні вироби з кераміки, дерева, соломи, паперу, прядильно-ткацькі знаряддя, килими, писанки, ікони, картини, український національний одяг.

Хорошою традицією є проведення музейних уроків, на яких діти пізнають реальну минувшину не з віртуального світу, а з реального: представлених музейних експонатів. Підготовлені учні-екскурсоводи проводять цікаві екскурсії, учителі української мови і літератури – показові заходи, години спілкування, свята, які часто закінчуються чаюванням із цілющих трав у дружньому колі.

Під керівництвом учителя української мови і літератури Мальонкіної І.О. проводиться пошукова робота, яка допомагає краще знати історію рідного краю, вивчати минуле і теперішнє, вчитися працювати на благо України, рости гідними патріотами своєї держави.

Таким чином, робота шкільного етнографічного музею «Берегиня» сприяє не тільки вдосконаленню навчально-виховного процесу, але й розвитку учнівського інтересу до пошукової, краєзнавчої, науково-дослідницької, художньо-естетичної, формуванню в

молоді розуміння нерозривного зв'язку минулого, сучасного і майбутнього, вихованню національно свідомих громадян української держави. У закладі в освітній процес упроваджується така інноваційна педагогічна технологія як музейна педагогіка, яка базується на інтеграції суспільно - гуманітарних наук, зокрема історії, музеєзнавства, мистецтвознавства, культурології, лінгвістики, соціології, психології, філософії та всебічно сприяє активному громадянському вихованню учнів.

Заступник директора з НВР Синяговська Н.М.